Chintesența gândurilor bântuitoare

On August 04, 2013

Asigură-ți o individualitate distinctă, redefinindu-ți forța de a evolua prin raportarea exclusivă la tipul de gândire care face legătura dintre cauză și efect.

Nu voiam ca cineva să-mi cunoască gândurile și întrebările care mi se amestecau în cap atunci când vorbeam cu mine însumi. Unele dintre ele nu erau tocmai bine curățate de reziduurile solide ale punctelor de vedere adoptate în trecutul plin de compromisuri și capitulări. Pe care credeam că l-am părăsit definitiv. Era un monolog tăcut, dincolo de rigorile epistemologice ale unor adevăruri pe care știința cea mai înaltă nu le putea descoperi.

Această deschidere spre găsirea răspunsurilor la toate întrebările pe care mi le puneam, amploarea intensă și stranie de adevăruri care se producea în sfera gândurilor pe care le ascultam repetitiv, și față de care aveam deseori anumite rețineri, devenise o obsesie. O obsesie magnifică, care însă presupunea mari conflicte interioare. O fixație de care nu mai puteam scăpa, dar de care puteam profita din plin. O preocupare intensă față de elementele permanente ale existenței mele, disimulată în spatele scepticismului privind fortificarea unor noi tendințe de "design interior".

Să găsesc răspunsuri neînchipuite și să înțeleg anumite reacții. Să calculez efectele acestor reacții prin relații de bilanț optim, în funcție de profit și pierdere, nu era o îndatorire deloc ușoară. Căci indiferent dacă reacțiile decurgeau direct sau prin etape intermediare, efectele erau întotdeauna aceleași. Iar valoarea efectelor se putea determina experimental doar prin metode de observare indirectă, și se putea stabili prin calcul aplicând legile subconștientului.

Puterea de a stăpâni lumea gândurilor este definită ca rezultat al comparației pe care o faci între o realitate care se zbate între "o veghere asupra a ceea ce te face special" și o realitate care te obligă la "confruntarea cu tine însuți".

Era o muncă foarte solicitantă, de autocunoaștere și dezvoltare personală. Iar dacă nu m-aș fi lăsat intimidat de opreliștile gândurilor neorganizate care îmi tot umblau orbește prin cap, ca niște străini cu ochii legați din a căror activitate nu înțelegeam o boabă, poate că aș fi putut obține cheia către o serie de descoperiri de mare importanță.

Din gânduri extrăgeam chintesența care mă definea, sublimă, exactă și focalizată, de știință și neștiință, ce nu putea fi recunoscută și acceptată decât treptat. Acea chintesență de mesaje trimise din partea unui creator către un critic. Îmi asiguram astfel o anumită individualitate, care își redefinea perpetuu forța de a evolua prin raportarea exclusivă la timpul prezent. Dar și prin raportarea la tipul de gândire care făcea legătura dintre cauze și efecte. Să o reneg decât să o recunosc?

Cred că Umberto Eco avea în vedere o personalitate ca a mea atunci când scria: *"Omul acesta deosebit trebuie pus deasupra unui vast labirint, într-un punct foarte înălțat, de unde să-i fie cu putință a cuprinde în același timp știința și artele principale; să vadă dintr-o privire obiectele, speculațiile lui și operațiile pe care le poate face asupra acestor obiecte; să distingă ramurile generale ale cunoștințelor omenești, punctele ce se separă sau le apropie, și să întrevadă uneori chiar și căile secrete ce le reapropie. Gândurile sale sunt trecerea spre un nou model de gestionare a științei."*

Leadership: Poți să realizezi o apropiere de zona de expansiune a propriei personalități dincolo de barierele convenționalului, încât să amplifici o emoție asupra a ceea ce te

stăpânește prin forța gândurilor?

Încerci să regăsești răspunsuri neînchipuite și să înțelegi reacțiile care conduc la transformarea ta? Manifești o preocupare intensă față de elementele permanente ale existenței tale? Te lași intimidat de opreliștile gândurilor neorganizate?

Cucerirea și mărirea treptată a avantajului cu caracter decisiv asupra propriei tale dezvoltări, care poate avea o mare înrâurire asupra leadershipului, este rezultatul precis al unei "dezbateri" interioare. Ceea ce mă stăpânea prin forța gândurilor, transformându-se într-o emoție de tipul "sunt mai mult decât am devenit", putea fi pus pe seama unei informații care îmi apărea în minte și care îmi solicita atenția pentru a se dezvolta, ca un fel de forță subtilă de a mă raporta la imensitatea unei culturi a libertății interioare, la știința de a mă supraestima prin ceea ce simt și înțeleg despre mine însumi.

Dacă îți propui să condamni prezentul și gândirea căreia îi accepți invitația de a prelua asupra sa efectele negative sau pozitive ale producerii unui anumit complex de inferioritate sau superioritate, și dacă nu ai în vedere legătura dintre cauză și efect, atunci vei trăi profund o existență mediocră.

Puterea de a stăpâni lumea gândurilor este răspunsul conștiinței tale la situațiile de viață cu care te confrunți zi de zi, printr-o reflectare asupra frământărilor curiozității intelectuale care te caracterizează.

Oratorul profesionist John Fuhrman, care a abordat foarte des tema "Ghinda și stejarul", spunea la un moment dat: *" Dacă rezultatul pe care îl obții este suficient de însemnat, atunci vei trăi o viață mai bună decât te-ai fi așteptat vreodată. "* Aceasta este o variantă a unui soi de lege nescrisă care prevede ceea ce este permis și ceea ce nu este permis de propria răspundere să faci atunci când încerci să te raportezi exclusiv la tipul de gândire care face legătura dintre cauze și efecte.

Iar ceea ce te poate salva de la o rătăcire la alta, izbutind desăvârșit să trasezi echivalențe între gânduri și întrebări, firești pentru orice om cu mintea deschisă, este găsirea chintesenței care te definește, sublimă, exactă și focalizată, de știință și neștiință, ce nu poate fi recunoscută și acceptată decât treptat.

Dacă uiți ce vrei, dacă uiți cine ești și ce vrei să fii, atunci leadershipul tău se va disipa până la dispariție. Aceasta este consecința acceptării unei gândiri moleșitoare însușite fără o prealabilă evaluare a "hotarului" ce-ți aparține, deci prin ignorarea volitivă a efectelor secundare.

Curiozitatea intelectuală vizează deschiderea ta față de tot ceea ce ești într-un context de tipul "Nu-mi dau pace gândurile mele care vin de-a valma uneori". Prin urmare, ai grijă în ce direcție îți îndrepți gândurile și cum formează ele realitatea din fundalul destinului tău.

Leadershipul tău își respectă acordul prin care s-a angajat să contribuie la conturarea sau păstrarea unei individualități supusă înțelegerii unei existențe care ar părea banală dacă nu ar fi bântuită de mereu alte noi fațete?

Cert este ca prezentul, dar și viitorul care se anunță "incomod" pentru mințile cărora nu le prieste cunoașterea de sine și care cad frecvent în plasa conflictelor interioare, este și va fi lipsit de elementele unei personalități marcante. Această categorie de indivizi nu va mai găsi o reflectare efectivă a sublimului emanat de propria lor existență.

Iar leadershipul, în contrast cu gândirea de prost gust care distrage atenția de la acea preocupare intensă față de elementele permanente ale existenței tale, nu-și va putea respecta acordul prin care s-a angajat să contribuie la conturarea sau păstrarea individualității.

Performanța vine din aprofundarea înțelesului pe care îl dai naturii și existenței tale, din dorința de a trece dincolo de barierele convenționalului. Dacă vrei să realizezi o apropiere de acea zonă de expansiune a propriei personalități, dincolo de barierele convenționalului, atunci asigură-ți o individualitate distinctă, redefinindu-ți forța de a evolua prin raportarea exclusivă la tipul de gândire care face legătura dintre cauze și efecte.

Înțelegerea unei existențe care ar părea banală dacă nu ar fi bântuită de mereu alte noi fațete se ancorează într-un agent cauzal de tendință lăuntrică în ceea ce privește îndrăzneala de a râvni la o împlinire de ordin emoțional și intelectual, dar care se lasă greu descifrat. Acest agent cauzal poate fi o realitate exterioară oarecare, un conținut informațional specific (noțiuni, date, expoerințe, imagini), sau poate sugera o anumită finalizare a ideilor printr-o schimbare bruscă a construcției logice.

În leadership trebuie luate în considerare două fațete ale existenței: menirea de a te substitui unei mentalități care nu-și epuizează formele de exprimare și obligația de a trata realitatea ca pe o formă de luare aminte față de tot ceea ce ești într-un exercițiu de autenticitate.

Chintesența gândurilor bântuitoare izvorăște din acea dorință arzătoare de autoperfecționare continuă, de evaluare permanentă a evoluției proprii și a leadershipului tău marcat de elementele unei perfecționări tot mai puternice. Din acea dorință capabilă și adaptabilă la schimbările inerente și permanente ale prezentului și viitorului.

Source: https://neculaifantanaru.com/chintesenta-gandurilor-bantuitoare.html